

Cánh diều tuổi thơ

Tuổi thơ của tôi được nâng lên từ những cánh diều.

Chiều chiều, trên bãi thả, đám trẻ mục đồng chúng tôi hò hét nhau thả diều thi. Cánh diều mềm mại như cánh bướm. Chúng tôi vui sướng đến phát dại nhìn lên trời. Tiếng sáo diều vi vu trầm bổng. Sáo đơn, rồi sáo kép, sáo bè,... như gọi thấp xuống những vì sao sớm.

Ban đêm, trên bãi thả diều thật không còn gì huyền ảo hơn. Có cảm giác diều đang trôi trên dải Ngân Hà. Bầu trời tự do đẹp như một thảm nhung khổng lồ. Có cái gì cứ cháy lên, cháy mãi trong tâm hồn chúng tôi. Sau này tôi mới hiểu đấy là khát vọng. Tôi đã ngửa cổ suốt một thời mới lớn để chờ đợi một nàng tiên áo xanh bay xuống từ trời và bao giờ cũng hi vọng khi tha thiết cầu xin : "Bay đi diều ơi ! Bay đi !" Cánh diều tuổi ngọc ngà bay đi, mang theo nỗi khát khao của tôi.

Theo TẠ DUY ANH

- **Mục đồng** : trẻ chăn trâu, bò, dê, cừu.
- **Huyền ảo** : đẹp một cách kì lạ và bí ẩn, nửa thực nửa hư.
- **Khát vọng** : điều mong muốn, đòi hỏi rất mạnh mẽ.
- **Tuổi ngọc ngà** : tuổi thơ, tuổi trẻ đẹp đẽ.
- **Khát khao** : mong muốn, đòi hỏi thiết tha.

1. Tác giả đã chọn những chi tiết nào để tả cánh diều ?
2. Trò chơi thả diều đem lại cho trẻ em những niềm vui lớn và những mơ ước đẹp như thế nào ?
3. Qua các câu mở bài và kết bài, tác giả muốn nói điều gì về cánh diều tuổi thơ ?
 - a) Cánh diều là kỉ niệm đẹp đẽ của tuổi thơ.
 - b) Cánh diều khơi gợi những mơ ước đẹp cho tuổi thơ.
 - c) Cánh diều đem đến bao niềm vui cho tuổi thơ.